ឧបសម្ព័ន្ធពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងឡាយដែលពាក្យសុំរបស់ពួកគាត់ គឺមិនអាចទទួលយកបានទេ តាមការយល់ឃើញរបស់ចៅក្រមភាគច្រើន

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដែលរងការជំទាស់ D401 (ខេត្តព្រះសីហនុ)[១]

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អ.ប.ជ ៩៩[២]

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលមានលេខសម្គាល់ 10-VU-00369 (D22/3791)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានផ្តល់ចម្លើយ ដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយពាក់ព័ន្ធនឹងរបបខ្មែរក្រហម ដែលក្នុងនោះ អ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនបាននិយាយអំពីអ្វីដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងកាលៈទេសៈ ឬបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ក្នុងអំឡុងពីឆ្នាំ ១៩៧៥ ដល់ឆ្នាំ ១៩៧៩ នោះទេ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបាននិយាយអំពីមនុស្សម្នាក់ដោយមិនបានបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណថាត្រូវបានទាហានខ្មែរក្រហមសម្លាប់ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតអំពីបញ្ហាថាតើខ្លួនគាត់បានឃើញការសម្លាប់ ឬអំពីបញ្ហាថាតើអ្នកដែលត្រូវបានសម្លាប់ត្រូវជាសាច់ញាតិ ឬជាអ្នកដែលមានទំនាក់ទំនងពិសេស ជាមួយគាត់ឬយ៉ាងណានោះទេ។ អង្គហេតុដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនទាក់ទងទៅនឹងការអនុវត្តគោលនយោបាយរបស់ខ្មែរក្រហម ឬពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុផ្សេងៗទៀត ដូចមាននៅក្នុងដីកាដំណោះស្រាយ ឬពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអង្គហេតុណាមួយ ដែលជនជាប់ចោទត្រូវបានចោទប្រកាន់នោះទេ។ ការលើកឡើងអំពីអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធទាំងនេះគឺជាការចាំបាច់ដើម្បីឱ្យ អ.ប.ជ ពិចារណាទទួលយកអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ទោះបីជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចនៅមានអង្គហេតុបន្ថែមទៀតក៏ដោយ ជាអកុសល អ្នកដាក់ពាក្យសុំពុំបានដាក់អង្គហេតុទាំងនោះជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះទេ។ ដោយកង្វះអង្គហេតុបន្ថែម អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាសម្រេចលើពាក្យសុំនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើខ្លឹមសារជាក់ស្តែងនៃអង្គហេតុ ដែលបានដាក់នៅចំពោះមុខខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្តឹង

[១] ដីកាសម្រេចស្តីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានអាសយដ្ឋាននៅក្នុងខេត្តព្រះសីហនុ ចុះថ្ងៃទី ២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D401 ("ដីកាដែលរងការជំទាស់ D401")។

[២] *Requête d'appel d'ordonnance sur la recevabilité des constitutions de parties civiles résidant dans la Province de Preah Sihanouk* ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D401/5/1 ("បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អ.ប.ជ ៩៩")។

PRE-TRIAL CHAMBER CHAMBRE PRÉLIMINAIRE E.C.C.C * C.E.T.C

ឧទ្ធរណ៍របស់អ្នកដាក់បណ្តឹងរូបនេះត្រូវបានបដិសេធ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកបានដាក់ពាក្យបណ្តឹង។

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដែលរងការជំទាស់ D403 (ខេត្តកណ្តាល) [៣]

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អ.ប.ជ ១២៧ [៤]

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 09-VU-02020(D22/2987)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានពណ៌នាអំពីរបៀប ដែលកូនប្រុសទាំងពីររបស់ខ្លួនបានក្លាយជាទាហាននៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងបានបញ្ជាក់ថា កូនប្រុសទាំងពីរនោះមិនបានវិលត្រឡប់មកផ្ទះវិញនោះទេ។ ទោះបីជាមានការទទួលស្គាល់ច្បាស់លាស់ថា មរណៈភាពកូនៗរបស់ខ្លួនដែលធ្វើទាហាន គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សោកសង្រេង និងវាយប្រហារផ្លូវចិត្តឪពុកម្តាយយ៉ាងខ្លាំងយ៉ាងណាក៏ដោយ អង្គហេតុដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំ មិនមានការពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តគោលនយោបាយណាមួយរបស់ខ្មែរក្រហម ឬពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុផ្សេងៗទៀត ដូចមាននៅក្នុងដីកាដំណោះស្រាយ ឬពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអង្គហេតុណាមួយ ដែលជនជាប់ចោទត្រូវបានចោទប្រកាន់នោះទេ។ ការលើកឡើងអំពីអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធទាំងនេះ គឺជាការចាំបាច់ដើម្បីឱ្យ អ.ប.ជ ពិចារណាទទួលយកអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ទោះបីជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចនៅមានអង្គហេតុបន្ថែមទៀតក៏ដោយ ជាអកុសល អ្នកដាក់ពាក្យសុំពុំបានដាក់អង្គហេតុទាំងនោះជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះទេ។ ដោយកង្វះអង្គហេតុបន្ថែម អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាសម្រេចលើពាក្យសុំនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើខ្លឹមសារជាក់ស្តែងនៃអង្គហេតុ ដែលបានដាក់នៅចំពោះមុខខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អ្នកដាក់បណ្តឹងរូបនេះត្រូវបានបដិសេធ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកបានដាក់ពាក្យបណ្តឹង។

---

[៣] ដីកាសម្រេចស្តីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានអាសយដ្ឋាននៅក្នុងខេត្តព្រះសីហនុ ចុះថ្ងៃទី ៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D403 ("ដីកាដែលរងការជំទាស់ D403")។

[៤] សារណាឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចស្តីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានអាសយដ្ឋាននៅក្នុងខេត្តកណ្តាល (D403) ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D401/4/1 ("បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អបជ ១២៧")។

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 09-VU-03546(D22/3243)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានលើកឡើងថា "គាត់បានបាត់បង់សាច់ញាតិជាច្រើននាក់ ទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើន និងមេបញ្ជាការជាច្រើននាក់"។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំខកខានមិនបានផ្ដល់ព័ត៌មានលម្អិតពាក់ព័ន្ធនឹងការបាត់បង់សាច់ញាតិ ឬទ្រព្យសម្បត្តិនោះទេ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានប្រាប់ឈ្មោះ "មេបញ្ជាការ" របស់គាត់ដែលបានស្លាប់ ប៉ុន្តែមិនបាននិយាយលម្អិតអំពីចំណងទាក់ទង ឬទំនាក់ទំនងពិសេសរបស់គាត់ជាមួយមេបញ្ជាការទាំងនោះទេ។ ការលើកឡើងទាំងនេះ អាចអនុញ្ញាតឲ្យចៅក្រមភាគច្រើននៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះពិចារណាថា អ្នកដាក់ពាក្យសុំគឺជាជនរងគ្រោះពាក់ព័ន្ធនឹងមរណៈភាពរបស់មេបញ្ជាការទាំងនោះ ទោះបីជាវាបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់ថា មេបញ្ជាការទាំងនោះគឺជាជនរងគ្រោះនៃការបោសសម្អាតក៏ដោយ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំរំឭកថែមទៀតថា គាត់បានឃើញគេសម្លាប់ លោកសង្ឃមួយអង្គ និងឃើញគេបំផ្លាញវត្តវាលល្បង (Wat Veal Lbang)។ គាត់មិនបានលើកឡើងអំពីការពាក់ព័ន្ធរបស់គាត់ទៅនឹងស្ថានភាពជាក់លាក់នៃមរណៈភាពរបស់លោកសង្ឃអង្គនោះទេ គាត់មិនបានបញ្ជាក់ថា គាត់មានទុក្ខព្រួយខ្លាំងដោយសារតែមរណៈភាពរបស់លោកសង្ឃអង្គនោះទេ ឬគាត់មិនអាចគោរពសាសនារបស់ខ្លួនបានទេ ដោយសារតែមរណៈភាពរបស់លោកសង្ឃអង្គនោះ ឬដោយសារតែការបំផ្លាញវត្តនោះទេ។ ដោយសារតែគ្មានព័ត៌មានបន្ថែមទៀត ចៅក្រមភាគច្រើននៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ មិនអាចទទួលយកអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីបានទេ។ ទោះបីជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចនៅមានអង្គហេតុបន្ថែមទៀតក៏ដោយ ជាអកុសល អ្នកដាក់ពាក្យសុំពុំបានដាក់អង្គហេតុទាំងនោះជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះទេ។ ដោយកង្វះអង្គហេតុបន្ថែម អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាសម្រេចលើពាក្យសុំនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើខ្លឹមសារជាក់ស្ដែងនៃអង្គហេតុ ដែលបានដាក់នៅចំពោះមុខខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍របស់អ្នកដាក់បណ្ដឹងរូបនេះត្រូវបានបដិសេធ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកបានដាក់ពាក្យបណ្ដឹង។

* អង្គបុរេជំនុំជម្រះ * PRE-TRIAL CHAMBER CHAMBRE PRÉLIMINAIRE * E.C.C.C * C.E.T.C

បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដែលរងការជំទាស់ D404 (នៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា)[៥]

បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ អ.ប.ជ ១១៦[៦]

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 10-VU-00580 (D22/3838)[៧]។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានលើកឡើងថា ប្រពន្ធ និងកូនរបស់គាត់បានមកសួរសុខទុក្ខគាត់នៅប្រទេសបារាំងចាប់ពីខែ ឧសភា ដល់ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៧៥។ បន្ទាប់មក ពួកគាត់បានវិលត្រលប់ទៅប្រទេសកម្ពុជាវិញ ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក គាត់មិនដែលបានជួបប្រពន្ធ និងកូនគាត់ទៀតនោះទេ។ ទោះបីជាមានការទទួលស្គាល់ច្បាស់លាស់ថា ការបាត់ខ្លួនប្រពន្ធ និងកូនរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សោកសង្រេង និងជាការវាយប្រហារផ្លូវចិត្តយ៉ាងខ្លាំងក៏ដោយ អង្គហេតុដែលបានផ្ដល់ឱ្យដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តគោលនយោបាយណាមួយរបស់ខ្មែរក្រហម ឬពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុផ្សេងៗទៀត ដូចមាននៅក្នុងដីកាដំណោះស្រាយ ឬពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអង្គហេតុណាមួយ ដែលជនជាប់ចោទត្រូវបានចោទប្រកាន់នោះទេ។ ការលើកឡើងអំពីអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធទាំងនេះគឺជាការចាំបាច់ដើម្បីឱ្យ អ.ប.ជ ពិចារណាទទួលយកអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ទោះបីជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចនៅមានអង្គហេតុបន្ថែមទៀតក៏ដោយ ជាអកុសល អ្នកដាក់ពាក្យសុំពុំបានដាក់អង្គហេតុទាំងនោះជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះទេ។ ដោយកង្វះអង្គហេតុបន្ថែម អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាសម្រេចលើពាក្យសុំនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើខ្លឹមសារជាក់ស្ដែងនៃអង្គហេតុ ដែលបានដាក់នៅចំពោះមុខខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍របស់អ្នកដាក់បណ្ដឹងរូបនេះត្រូវបានបដិសេធ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកបានដាក់ពាក្យបណ្ដឹង។

---

[៥] ដីកាសម្រេចស្ដីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលមានអាសយដ្ឋាននៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D404 ("ដីកាដែលរងការជំទាស់ D404")។

[៦] បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចស្ដីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានអាសយដ្ឋាននៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា (D404) ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D404/4/1 ("បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ អបជ ១១៦")។

[៧] ពាក្យសុំត្រូវបានប្រកាសថា មិនអាចទទួលយកបាន ដោយហេតុថា អ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនបានផ្ដល់ព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ ដោយអនុលោមទៅតាមវិធាន ២៣ ស្ទួន(១) និង(៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងពាក់ព័ន្ធទៅនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានចោទប្រកាន់នោះទេ (ដីកាដែលរងការជំទាស់ D404 កថាខណ្ឌ ២៥ និងឧបសម្ព័ន្ធ ៣)។

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អ.ប.ជ ១១៧[៨]

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 09-VU-03621 (D22/3310)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានលើកឡើងថា គាត់គឺជាកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហមមួយរូបចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៧០ ដល់ឆ្នាំ ១៩៧៣ និងបានចូលរួមក្នុងកងទ័ព លន់ នល់ នៅឆ្នាំ ១៩៧៤ ដែលនៅពេលនោះគាត់គឺជាភ្នាក់ងារសម្ងាត់ រហូតដល់ក្រោយពេលដួលរលំទីក្រុងភ្នំពេញ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំក៏បានលើកឡើងផងដែរអំពីការសម្លាប់ទាហាន លន់ នល់ នៅខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ប៉ុន្តែវាមិនច្បាស់លាស់ទេថាតើគាត់បានឃើញព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះដោយផ្ទាល់ ឬគាត់គ្រាន់តែដំណាលប្រាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលគាត់គ្រាន់តែបានដឹងប៉ុណ្ណោះ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ក៏បានភ្ជាប់អត្ថបទចំនួនពីរទៅនឹងពាក្យសុំរបស់ខ្លួន ដែលគាត់បានសរសេរមួយផ្នែកនៅក្នុងឯកសាររបស់ "សមាគមសម្រាប់កម្ពុជាសេរី" ដែលពិភាក្សាអំពីរបបខ្មែរក្រហម និងការកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហម។ អត្ថបទទាំងនេះក៏មិនបានផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមទៀតអំពីបទពិសោធន៍ផ្ទាល់របស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំនៅក្នុងអំឡុងរបបខ្មែរក្រហម ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះទទួលយកអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនោះទេ។ ទោះបីជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចនៅមានអង្គហេតុបន្ថែមទៀតក៏ដោយ ជាអកុសល អ្នកដាក់ពាក្យសុំពុំបានដាក់អង្គហេតុទាំងនោះជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះទេ។ ដោយកង្វះអង្គហេតុបន្ថែម អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាសម្រេចលើពាក្យសុំនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើខ្លឹមសារជាក់ស្តែងនៃអង្គហេតុ ដែលបានដាក់នៅចំពោះមុខខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អ្នកដាក់បណ្តឹងរូបនេះត្រូវបានបដិសេធ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកបានដាក់ពាក្យបណ្តឹង។

---

[៨] *Requête d'appel d'ordonnance sur la recevabilité des constitutions de parties civiles résidant en dehors du Royaume du Cambodge (France),* ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D404/5/1 ("បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អបជ ១១៧")។

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អ.ប.ជ ១១៨[៩]

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 09-VU-00517 (D22/2680)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានលើកឡើងថា គាត់គឺជាជនរងគ្រោះផ្ទាល់នៃការជម្លៀសចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញ នៅខែមេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥។ យោងតាមសហមេធាវី សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានការភ័ន្តច្រឡំនៅក្នុងការប្រកាសថា ពាក្យសុំមិនអាចទទួលយកបានទេ ដោយហេតុថា គាត់មិនបានផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណ។ ការបង្ហាញអត្តសញ្ញាណរបស់មនុស្សម្នាក់ គឺជាលក្ខខណ្ឌកំណត់ដែលចាំបាច់ដែលត្រូវមាន នៅក្នុងបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី មិនថាលក្ខខណ្ឌនេះត្រូវបានបញ្ជាក់ ឬមិនបានបញ្ជាក់នៅក្នុងវិធាននីតិវិធីនោះទេ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ដូចដែលបានលើកឡើងដោយសហមេធាវី ចៅក្រមភាគច្រើនកត់សម្គាល់ឃើញថា នៅពេលដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានដាក់ពាក្យសុំរបស់ខ្លួន វិធាន ២៣ ស្ទួន(១)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងដែលតម្រូវជាលក្ខខណ្ឌជាក់លាក់នៃភាពអាចទទួលយកបានថា អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីត្រូវតែបង្ហាញអត្តសញ្ញាណឲ្យបានច្បាស់លាស់នោះ មិនទាន់ត្រូវបានអនុម័តនៅឡើយទេ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ ពេលនោះ ទម្រង់បែបបទព័ត៌មានអំពីជនរងគ្រោះបានបញ្ចូលនូវផ្នែកទី ១១ ដែលមានចំណងជើងថា "តើឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណខាងក្រោមណាមួយដែលអ្នកមាន? សូមបញ្ជាក់ជាលេខ" ដែលមានចម្លើយចំនួន ១០ ដែលក្នុងនោះចម្លើយមួយត្រូវបានជ្រើសរើសដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំ គឺចម្លើយដែលសរសេរថា "គ្មាន"[១០]។ ដោយគិតដល់ស្ថានភាពទាំងអស់នេះ សម្រាប់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ វាមិនច្បាស់លាស់ទេថា ការខកខានមិនបានផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណអាចធ្វើឲ្យពាក្យសុំមិនអាចទទួលយកបាន។ ហេតុដូច្នេះ នៅថ្ងៃទី ២០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានណែនាំឲ្យសហមេធាវីដាក់ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណរបស់កូនក្តីខ្លួនមួយច្បាប់។ សហមេធាវីបានឆ្លើយតបតាមលិខិតថា ខ្លួនមិនអាចទាក់ទងកូនក្តីបានទេ ហេតុដូច្នោះហើយមិនអាចផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណបានទេ[១១]។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

---

[៩] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចស្តីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានអាសយដ្ឋាននៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D404/5/1 ("បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អបជ ១១៨")។

[១០] នៅក្នុងសំណៅថ្មីៗនេះថែមទៀតនៃទម្រង់ព័ត៌មានជនរងគ្រោះអ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវបានស្នើសុំឲ្យភ្ជាប់នូវឯកសារអត្តសញ្ញាណមួយច្បាប់។

[១១] ឯកសារ D404/6/1.2។

បានព្យាយាមស្នើសុំសហមេធាវីម្តងទៀត នៅថ្ងៃទី ៦ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ឱ្យផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណកូនក្តីរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែសហមេធាវីខកខានមិនបានធ្វើតាមការស្នើនេះតាមពេលវេលាកំណត់នោះទេ។ ដូច្នេះ ពាក្យសុំនេះត្រូវបានបដិសេធចោល។

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 08-VU-02396 (D22/2664)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានលើកឡើងថា នៅខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៧៨ ឪពុកម្តាយ និងបងប្អូនប្រុសស្រី របស់ខ្លួនត្រូវគេសម្លាប់នៅភូមិស្វាយចន្ទី ស្រុកកំពង់សៀម ខេត្តកំពង់ចាម។ សហមេធាវីក៏បានលើកឡើងផងដែរថា អ្នកដាក់ពាក្យសុំ "បានទទួលដំណឹងអំពីមរណៈភាពមិត្តភក្តិរបស់ខ្លួនមួយចំនួន"។ ទោះបីជាមានការទទួលស្គាល់ច្បាស់លាស់ថា ការបាត់បង់សាច់ញាតិច្រើននាក់របស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សោកសង្រេង និងជាការវាយប្រហារផ្លូវចិត្តយ៉ាងខ្លាំងក៏ដោយ អង្គហេតុដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តគោលនយោបាយណាមួយរបស់ខ្មែរក្រហម ឬពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុផ្សេងៗទៀត ដូចមាននៅក្នុងដីកាដំណោះស្រាយ ឬពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអង្គហេតុណាមួយ ដែលជនជាប់ចោទត្រូវបានចោទប្រកាន់នោះទេ។ ការលើកឡើងអំពីអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធទាំងនេះគឺជាការចាំបាច់ដើម្បីឱ្យ អ.ប.ជ ពិចារណាទទួលយកអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ទោះបីជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចនៅមានអង្គហេតុបន្ថែមទៀតក៏ដោយ ជាអកុសល អ្នកដាក់ពាក្យសុំពុំបានដាក់អង្គហេតុទាំងនោះជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះទេ។ ដោយកង្វះអង្គហេតុបន្ថែម អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាសម្រេចលើពាក្យសុំនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើខ្លឹមសារជាក់ស្តែងនៃអង្គហេតុ ដែលបានដាក់នៅចំពោះមុខខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អ្នកដាក់បណ្តឹងរូបនេះត្រូវបានបដិសេធ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកបានដាក់ពាក្យបណ្តឹង។

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 08-VU-02399 (D22/2666)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានលើកឡើងថា នៅឆ្នាំ ១៩៧៨ ឪពុកម្តាយ និងបងប្អូនប្រុសស្រីរបស់ខ្លួន ត្រូវគេសម្លាប់នៅស្វាយទាប (ខេត្តកំពង់ចាម)។ ទោះបីជាមានការទទួលស្គាល់ច្បាស់លាស់ថា ការបាត់បង់សាច់ញាតិច្រើននាក់របស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សោកសង្រេង និងជាការវាយប្រហារផ្លូវចិត្តយ៉ាងខ្លាំង

ក៏ដោយ អង្គហេតុដែលបានផ្តល់ឲ្យដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តគោលនយោបាយណាមួយរបស់ខ្មែរក្រហម ឬពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុផ្សេងៗទៀត ដូចមាននៅក្នុងដីកាដំណោះស្រាយ ឬពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអង្គហេតុណាមួយ ដែលជនជាប់ចោទត្រូវបានចោទប្រកាន់ ដែលការលើកឡើងអំពីអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធទាំងនេះ នឹងអនុញ្ញាតឲ្យមានការទទួលយកអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ទោះបីជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចនៅមានអង្គហេតុបន្ថែមទៀតក៏ដោយ ជាអកុសល អ្នកដាក់ពាក្យសុំពុំបានដាក់អង្គហេតុទាំងនោះជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះទេ។ ដោយកង្វះអង្គហេតុបន្ថែម អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាសម្រេចលើពាក្យសុំនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើខ្លឹមសារជាក់ស្តែងនៃអង្គហេតុ ដែលបានដាក់នៅចំពោះមុខខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អ្នកដាក់បណ្តឹងរូបនេះត្រូវបានបដិសេធ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកបានដាក់ពាក្យបណ្តឹង។

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អ.ប.ជ ១១៩[១២]

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលមានលេខសម្គាល់ 08-VU-2258 (D22/0039)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានលើកឡើងថា គាត់គឺជាជនរងគ្រោះផ្ទាល់នៃការជម្លៀសចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញ នៅខែមេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥។ យោងតាមសហមេធាវី សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានការភ័ន្តច្រឡំនៅក្នុងការប្រកាសថា ពាក្យសុំមិនអាចទទួលយកបានទេ ដោយហេតុថា គាត់មិនបានផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណ។ ការបង្ហាញអត្តសញ្ញាណរបស់មនុស្សម្នាក់ គឺជាលក្ខខណ្ឌកំណត់ដែលចាំបាច់ដែលត្រូវមាន នៅក្នុងបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី មិនថាលក្ខខណ្ឌនេះត្រូវបានបញ្ជាក់ ឬមិនបានបញ្ជាក់នៅក្នុងវិធាននីតិវិធីនោះទេ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ដូចដែលបានលើកឡើងដោយសហមេធាវី ចៅក្រមភាគច្រើនកត់សម្គាល់ឃើញថា នៅពេលដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានដាក់ពាក្យសុំរបស់ខ្លួន វិធាន ២៣ ស្ទួន(១)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងដែលតម្រូវជាលក្ខខណ្ឌជាក់លាក់នៃភាពអាចទទួលយកបានថា អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីត្រូវតែបង្ហាញអត្តសញ្ញាណឲ្យបានច្បាស់លាស់នោះ មិនទាន់ត្រូវបានអនុម័តនៅឡើយទេ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ ពេលនោះ ទម្រង់បែបបទព័ត៌មានអំពីជនរងគ្រោះបានបញ្ចូលនូវផ្នែកទី ១១ ដែលមានចំណងជើងថា "តើ

[១២] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចស្តីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានអាសយដ្ឋាននៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា D404 ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D404/7/1 ("បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អបជ ១១៩")។

ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណខាងក្រោមណាមួយដែលអ្នកមាន? សូមបញ្ជាក់ជាលេខ” ដែលមានចម្លើយចំនួន ១០ ដែលក្នុងនោះចម្លើយមួយត្រូវបានជ្រើសរើសដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំ គឺចម្លើយដែលសរសេរថា “គ្មាន”[១៣]។ ដោយគិតដល់កាលៈទេសៈទាំងអស់នេះ សម្រាប់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ វាមិនច្បាស់លាស់ទេថា ការខកខាន មិនបានផ្តល់ភស្តុតាងបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណអាចធ្វើឱ្យពាក្យសុំមិនអាចទទួលយកបាន។ ហេតុដូច្នេះ នៅថ្ងៃទី ២១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១១ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានព្យាយាមស្នើសុំសហមេធាវីម្តងទៀត ដាក់ឯកសារអត្តសញ្ញាណរបស់កូនក្តីខ្លួនមួយច្បាប់។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានផ្ញើសំណើមួយថែមទៀតជូនសហមេធាវី នៅថ្ងៃទី ៦ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១។ ពាក្យសុំត្រូវបានបដិសេធចោល ពីព្រោះអង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនបានទទួលចម្លើយតបណាមួយឡើយ។

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 09-VU-03492 (D22/3195)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំមានស្ថានភាពប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងអ្នកដាក់ពាក្យសុំខាងលើដែរ។

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដែលរងការជំទាស់ D406 (ទីក្រុងភ្នំពេញ)[១៤]

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អ.ប.ជ ១៣៤[១៥]

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 10-VU-00956 (D22/3955)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានអះអាងថា គាត់ត្រូវបានជម្លៀសចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញដោយបង្ខំ ទៅកាន់ខេត្តកំពង់ចាម។ ការជម្លៀសនេះស្ថិតនៅក្នុងវិសាលភាពតាមពេលវេលា និងភូមិសាស្ត្រនៃដំណាក់កាលទីមួយនៃការជម្លៀសប្រជាជនដែលជនជាប់ចោទត្រូវបានចោទប្រកាន់។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពាក្យសុំត្រូវបានប្រកាសថាមិនអាចទទួលយកបានទេ ដោយហេតុថា អ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនបានផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណ

---

[១៣] នៅក្នុងសំណៅថ្មីៗនេះថែមទៀតនៃទម្រង់ព័ត៌មានជនរងគ្រោះអ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវបានស្នើសុំឱ្យភ្ជាប់នូវឯកសារអត្តសញ្ញាណមួយច្បាប់។

[១៤] ដីកាសម្រេចស្តីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានអាសយដ្ឋាននៅទីក្រុងភ្នំពេញ ចុះថ្ងៃទី ៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D406 (“ដីកាដែលរងការជំទាស់ D406”)។

[១៥] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចស្តីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានអាសយដ្ឋាននៅទីក្រុងភ្នំពេញ D406 ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D406/2/1 (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អបជ ១៣៤”)។

នោះទេ។ សហមេធាវីគ្រាន់តែបង្ហាញថា អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានបំពេញរាល់ព័ត៌មានទាំងអស់ ដែលត្រូវបានតម្រូវនៅក្នុងទម្រង់បែបបទព័ត៌មានអំពីជនរងគ្រោះ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានស្នើឱ្យសហមេធាវីផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណនេះចំនួនពីរដង។ ពាក្យសុំត្រូវបានបដិសេធចោល ពីព្រោះអង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនបានទទួលចម្លើយតបណាមួយឡើយ។

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដែលរងការជំទាស់ D414 (ខេត្តក្រចេះ)[១៦]

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អ.ប.ជ ១៣៩[១៧]

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 09-VU-04207 (D22/3600)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានលើកឡើងថា ក្នុងអំឡុងរបបខ្មែរក្រហម ឪពុក និងបងប្អូនប្រុសរបស់ខ្លួន ត្រូវមនុស្សដែលគេមិនស្គាល់សម្លាប់នៅភូមិឈូកសេង (Chhok Seng)។ ទោះបីជាមានការទទួលស្គាល់ច្បាស់លាស់ថា ការស្លាប់ឪពុក និងប្អូនប្រុសរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សោកសង្រេង និងជាការវាយប្រហារផ្លូវចិត្តយ៉ាងខ្លាំងក៏ដោយ អង្គហេតុដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តគោលនយោបាយណាមួយរបស់ខ្មែរក្រហម ឬពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុផ្សេងៗទៀត ដូចមាននៅក្នុងដីកាដំណោះស្រាយ ឬពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអង្គហេតុណាមួយ ដែលជនជាប់ចោទត្រូវបានចោទប្រកាន់នោះទេ។ ការលើកឡើងអំពីអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធទាំងនេះគឺជាការចាំបាច់ដើម្បីឱ្យ អ.ប.ជ ពិចារណាទទួលយកអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ទោះបីជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចនៅមានអង្គហេតុបន្ថែមទៀតក៏ដោយ ជាអកុសល អ្នកដាក់ពាក្យសុំពុំបានដាក់អង្គហេតុទាំងនោះជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះទេ។ ដោយកង្វះអង្គហេតុបន្ថែម អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាសម្រេចលើពាក្យសុំនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើខ្លឹមសារជាក់ស្តែងនៃអង្គហេតុ ដែលបានដាក់នៅចំពោះមុខខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អ្នកដាក់បណ្តឹងរូបនេះត្រូវបានបដិសេធ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកបានដាក់ពាក្យបណ្តឹង។

---

[១៦] ដីកាសម្រេចស្តីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានអាសយដ្ឋាននៅក្នុងខេត្តក្រចេះ ចុះថ្ងៃទី ៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ បានដាក់នៅថ្ងៃទី ១០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D414 ("ដីកាដែលរងការជំទាស់ D414")។

[១៧] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចស្តីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានអាសយដ្ឋាននៅក្នុងខេត្តក្រចេះ D406 ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D414/3/1 ("បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អបជ ១៣៩")។

PRE-TRIAL CHAMBER E.C.C.C. * C.E.T.C. CHAMBRE

00715704

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/កសចស (អបជ 73, 74, 77 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 143, 144, 148, 149, 150, 151, 153, 154, 155, 156, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 166, 167, 168, 169, 170, 171)

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដែលរងការជំទាស់ D424 (ខេត្តសៀមរាប)[១៨]

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អ.ប.ជ ១០៥[១៩]

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 08-VU-00694 (D22/0432)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានលើកឡើងថា នៅឆ្នាំ ១៩៧៧ ប្អូនប្រុសៗរបស់ខ្លួនត្រូវគេសម្លាប់ ហើយសហមេធាវីបានលើកឡើងនៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ថា អ្នកដាក់ពាក្យសុំមានប្អូនប្រុសពីរនាក់ ដែលបម្រើការនៅក្នុងកងទ័ពខ្មែរក្រហម ក្នុងអំឡុងសង្គ្រាមជាមួយរដ្ឋាភិបាល លន់ នល់ ដែលបានបាត់ខ្លួនក្រោយឆ្នាំ ១៩៧៧ ដែលនៅក្នុងអំឡុងពេលនោះជាពេលដែលប្រជាជននៅក្នុងសហករណ៍ ប្រជាជនដែលត្រូវបានចាប់ខ្លួន និងមេដឹកនាំត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។ ទោះបីជាការបាត់ខ្លួនប្អូនប្រុសៗរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សោកសង្រេង និងជាការវាយប្រហារផ្លូវចិត្តយ៉ាងខ្លាំងក៏ដោយ អង្គហេតុដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តគោលនយោបាយណាមួយរបស់ខ្មែរក្រហម ឬពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុផ្សេងៗទៀត ដូចមាននៅក្នុងដីកាដំណោះស្រាយ ឬពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអង្គហេតុណាមួយ ដែលជនជាប់ចោទត្រូវបានចោទប្រកាន់នោះទេ។ ការលើកឡើងអំពីអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធទាំងនេះគឺជាការចាំបាច់ដើម្បីឱ្យ អ.ប.ជ ពិចារណាទទួលយកអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ទោះបីជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចនៅមានអង្គហេតុបន្ថែមទៀតក៏ដោយ ជាអកុសល អ្នកដាក់ពាក្យសុំពុំបានដាក់អង្គហេតុទាំងនោះជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះទេ។ ដោយកង្វះអង្គហេតុបន្ថែម អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាសម្រេចលើពាក្យសុំនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើខ្លឹមសារជាក់ស្តែងនៃអង្គហេតុ ដែលបានដាក់នៅចំពោះមុខខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អ្នកដាក់បណ្តឹងរូបនេះត្រូវបានបដិសេធ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកបានដាក់ពាក្យបណ្តឹង។

---

[១៨] ដីកាសម្រេចស្តីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានអាសយដ្ឋាននៅក្នុងខេត្តសៀមរាប ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D424 ("ដីកាដែលរងការជំទាស់ D424")។

[១៩] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចស្តីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានអាសយដ្ឋាននៅក្នុងខេត្តសៀមរាប (មានបញ្ជីឯកសារយោង) ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D424/3/3 ("បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អបជ ១០៥")។

PRE-TRIAL CHAMBER * E.C.C.C * C.E.T.C * CHAMBRE

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 08-VU-01379 (D22/0984)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានអះអាងថា ប្តីរបស់ខ្លួនត្រូវគេឃុំឃាំង ធ្វើទារុណកម្ម និងត្រូវគេសម្លាប់នៅអាងទឹកអន្លង់ស ខេត្តសៀមរាប។ ទោះបីជាមរណៈភាពប្តីរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សោកសង្រេង និងជាការវាយប្រហារផ្លូវចិត្តយ៉ាងខ្លាំងក៏ដោយ អង្គហេតុដែលបានផ្តល់ឲ្យដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តគោលនយោបាយណាមួយរបស់ខ្មែរក្រហម ឬពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុផ្សេងៗទៀត ដូចមាននៅក្នុងដីកាដំណោះស្រាយ ឬពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអង្គហេតុណាមួយ ដែលជនជាប់ចោទត្រូវបានចោទប្រកាន់នោះទេ។ ការលើកឡើងអំពីអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធទាំងនេះគឺជាការចាំបាច់ដើម្បីឲ្យ អ.ប.ជ ពិចារណាទទួលយកអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ទោះបីជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចនៅមានអង្គហេតុបន្ថែមទៀតក៏ដោយ ជាអកុសល អ្នកដាក់ពាក្យសុំពុំបានដាក់អង្គហេតុទាំងនោះជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះទេ។ ដោយកង្វះអង្គហេតុបន្ថែម អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាសម្រេចលើពាក្យសុំនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើខ្លឹមសារជាក់ស្តែងនៃអង្គហេតុ ដែលបានដាក់នៅចំពោះមុខខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អ្នកដាក់បណ្តឹងរូបនេះត្រូវបានបដិសេធ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកបានដាក់ពាក្យបណ្តឹង។

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដែលរងការជំទាស់ D426 (ខេត្តកំពង់ចាម)[២០]

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អ.ប.ជ ១១០[២១]

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 08-VU-00703 (D22/883)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានអះអាងថា ប្តីរបស់ខ្លួនបានបាត់ខ្លួននៅឆ្នាំ ១៩៧៧ បន្ទាប់ពីត្រូវបានហៅឲ្យទៅប្រជុំនៅភូមិវិហារ ឃុំវិហារធំ ស្រុកកំពង់សៀម ខេត្តកំពង់ចាម។ ទោះបីជាការបាត់ខ្លួនប្តីរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំគឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សោកសង្រេង និងជាការវាយប្រហារផ្លូវចិត្តយ៉ាងខ្លាំងក៏ដោយ អង្គហេតុដែលបានផ្តល់

---

[២០] ដីកាសម្រេចស្តីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានអាសយដ្ឋាននៅក្នុងខេត្តកំពង់ចាម ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ បានដាក់នៅថ្ងៃទី ១៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D426 ("ដីកាដែលរងការជំទាស់ D426")។

[២១] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចស្តីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានអាសយដ្ឋាននៅក្នុងខេត្តកំពង់ចាម ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D426/3/1 ("បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អបជ ១១០")។

PRE-TRIAL CHAMBER CHAMBRE * E.C.C.C * C.E.T.C

ឱ្យដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តគោលនយោបាយណាមួយរបស់ខ្មែរក្រហម ឬពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុផ្សេងៗទៀត ដូចមាននៅក្នុងដីកាដំណោះស្រាយ ឬពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអង្គហេតុណាមួយ ដែលជនជាប់ចោទត្រូវបានចោទប្រកាន់នោះទេ។ ការលើកឡើងអំពីអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធទាំងនេះគឺជាការចាំបាច់ដើម្បីឱ្យ អ.ប.ជ ពិចារណាទទួលយកអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ទោះបីជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចនៅមានអង្គហេតុបន្ថែមទៀតក៏ដោយ ជាអកុសល អ្នកដាក់ពាក្យសុំពុំបានដាក់អង្គហេតុទាំងនោះជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះទេ។ ដោយកង្វះអង្គហេតុបន្ថែម អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាសម្រេចលើពាក្យសុំនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើខ្លឹមសារជាក់ស្តែងនៃអង្គហេតុ ដែលបានដាក់នៅចំពោះមុខខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អ្នកដាក់បណ្តឹងរូបនេះត្រូវបានបដិសេធ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកបានដាក់ពាក្យបណ្តឹង។

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 08-VU-01317 (D22/1428)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានលើកឡើងថា បងបង្កើតចំនួនបីនាក់ និងប្អូនបង្កើតចំនួនពីរនាក់របស់ខ្លួន ត្រូវអ្នកយាមរបស់ ប៉ុល ពត សម្លាប់នៅភូមិស្រែសៀម ស្រុកត្បូងឃ្មុំ តំបន់ ២១ នៅក្នុងភូមិភាគបូព៌ា នៅថ្ងៃទី ២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ ១៩៧៦។ ទោះបីជាមរណៈភាពបងប្អូនរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សោកសង្រេង និងជាការវាយប្រហារផ្លូវចិត្តយ៉ាងខ្លាំងក៏ដោយ អង្គហេតុដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តគោលនយោបាយណាមួយរបស់ខ្មែរក្រហម ឬពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុផ្សេងៗទៀត ដូចមាននៅក្នុងដីកាដំណោះស្រាយ ឬពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអង្គហេតុណាមួយ ដែលជនជាប់ចោទត្រូវបានចោទប្រកាន់នោះទេ។ ការលើកឡើងអំពីអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធទាំងនេះគឺជាការចាំបាច់ដើម្បីឱ្យ អ.ប.ជ ពិចារណាទទួលយកអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ទោះបីជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចនៅមានអង្គហេតុបន្ថែមទៀតក៏ដោយ ជាអកុសល អ្នកដាក់ពាក្យសុំពុំបានដាក់អង្គហេតុទាំងនោះជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះទេ។ ដោយកង្វះអង្គហេតុបន្ថែម អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាសម្រេចលើពាក្យសុំនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើខ្លឹមសារជាក់ស្តែងនៃអង្គហេតុ ដែលបានដាក់នៅចំពោះមុខខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អ្នកដាក់បណ្តឹងរូបនេះត្រូវបានបដិសេធ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកបានដាក់ពាក្យបណ្តឹង។

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/កសចស (អបជ 73, 74, 77 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 143, 144, 148, 149, 150, 151, 153, 154, 155, 156, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 166, 167, 168, 169, 170, 171)

បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ អ.ប.ជ ១១១[២២]

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 09-VU-03608 (D22/3300)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានលើកឡើងថា គាត់បានរស់នៅក្នុងតំបន់ លន់ នល់ ស្ថិតនៅក្នុងភូមិត្រពាំងជ្រៃ នៅក្នុងខេត្តកំពង់ចាម ប៉ុន្តែក្រោយមកបានរស់នៅក្នុងតំបន់ "ដែលរំដោះ" ដោយខ្មែរក្រហម ស្ថិតនៅក្នុងឃុំជ័យយូ (Cheyyou) នៅក្នុងខេត្តកំពង់ចាម ដែលជាកន្លែងដែលគេបានផ្ដល់ម្ហូបអាហារឲ្យគាត់មិនបានគ្រប់គ្រាន់នោះទេ រីឯប្រពន្ធ និងកូនរបស់គាត់មានជំងឺ និងមិនត្រូវបានផ្ដល់នូវការថែទាំផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រនោះទេ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំកត់សម្គាល់ឃើញថា ខ្មែរក្រហមបានតាមដានអ្នកទាំងឡាយណាដែលបានផ្លាស់ទីលំនៅពី "តំបន់ខ្មាំងសត្រូវ" ទៅរស់នៅក្នុង "តំបន់ដែលបានរំដោះ"។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានលើកឡើងថា គាត់បានបាត់បង់សាច់ញាតិចំនួន៧នាក់ រួមទាំងឪពុករបស់គាត់ផងដែរ ដែលត្រូវគេសម្លាប់នៅឆ្នាំ ១៩៧៧ នៅភ្នំប្រុសភ្នំស្រី ខេត្តកំពង់ចាម។ ទោះបីជាលក្ខខណ្ឌរស់នៅអមនុស្សធម៌ដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំ និងប្រពន្ធរបស់ខ្លួនបានជួបប្រទះ និងមរណៈភាពសាច់ញាតិរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សោកសង្រេង និងជាការវាយប្រហារផ្លូវចិត្តយ៉ាងខ្លាំងក៏ដោយ អង្គហេតុដែលបានផ្ដល់ឲ្យដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តគោលនយោបាយណាមួយរបស់ខ្មែរក្រហម ឬពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុផ្សេងៗទៀត ដូចមាននៅក្នុងដីកាដំណោះស្រាយ ឬពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអង្គហេតុណាមួយ ដែលជនជាប់ចោទត្រូវបានចោទប្រកាន់នោះទេ។ ការលើកឡើងអំពីអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធទាំងនេះគឺជាការចាំបាច់ដើម្បីឲ្យ អ.ប.ជ ពិចារណាទទួលយកអ្នកដាក់ពាក្យសុំធ្វើជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ទោះបីជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចនៅមានអង្គហេតុបន្ថែមទៀតក៏ដោយ ជាអកុសល អ្នកដាក់ពាក្យសុំពុំបានដាក់អង្គហេតុទាំងនោះជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះទេ។ ដោយកង្វះអង្គហេតុបន្ថែម អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាសម្រេចលើពាក្យសុំនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើខ្លឹមសារជាក់ស្ដែងនៃអង្គហេតុ ដែលបានដាក់នៅចំពោះមុខខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍របស់អ្នកដាក់បណ្ដឹងរូបនេះត្រូវបានបដិសេធ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកបានដាក់ពាក្យបណ្ដឹង។

---

[២២] *Requête d'appel d'ordonnance sur la recevabilité des constitutions de parties civiles résidant dans la Province de Kampong Cham*, ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D426/4/1។ សំណៅកែប្រែនៃបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានដាក់នៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១០ ("បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ អបជ ១១០")។

PRE-TRIAL CHAMBER CHAMBRE E.C.C.C * C.E.T.C

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អ.ប.ជ ១៥៨[២៣]

អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានលេខសម្គាល់ 08-VU-02246 (D22/2660)។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានស្លាប់ហើយ រីឯសាច់ញាតិរបស់គាត់ពុំមានចេតនាបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនោះទេ។ ដូចនេះ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អ្នកដាក់បណ្តឹងរូបនេះ ត្រូវបានចាត់ទុកថា នឹងមិនបន្តទៀតនោះទេ។ ៚

---

[២៣] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ឡើងវិញរបស់ភាគីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីជំទាស់ទៅនឹងដីកាសម្រេច ស្តីពីការបដិសេធពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីខេត្តកំពង់ចាម ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D426/6/1 ("បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អបជ ១៥៨")។